

Da spørsmålet ikke har vært reist tidligere i saken, finner man det riktig at det ikke tas kommune har fått uttale seg.

Fiske, vilt m. v.

Direktoratet for vilt og ferskvannsfisk har foreslått at utbyggeren skal dekke utgifter forbundet med båndlegging av et område langs Ormsåni mot hyttebygging. Hovedstyret anbefaler ikke et slikt pålegg, fordi man mener at grunneiere bare kan benytte veien i ordinære næringsøyemed ifølge Hovedstyrets forslag vedrørende veien til Ormsavatn.

Olje- og energidepartementet slutter seg til Miljøverndepartementet som mener at eventuell båndlegging mot hyttebygging best kan skje ved generalplanvedtak.

Miljøverndepartementet anbefale retter forslag fra Direktoratet for vilt og ferskvannsfisk at det i vilkårene tas innbestemmelser om at utgiftene med kontroll av vilkår og pålegg i forbindelse med 1974-konsesjonen og nærværende sak dekkes av konsesjonæren.

Olje- og energidepartementet slutter seg til Hovedstyret som mener at refusjonsvilkåret sløyfes, fordi det i planendringen bare vil gjelde fisketrappene ved Lislevatn. I denne forbindelse vil man bemerke at Direktoratet ikke har refusjonsadgang i forbindelse med de omfattende påleggene i 1974-tillatelsen (post 19) for utgifter ved tilsvarende kontroll.

Miljøverndepartementet har foreslått at dammen ved Lislevatn, såfremt tilfredsstillende løsning kan finnes, skal utstyres med fiskertapp. Departementet slutter seg til Hovedstyret som er enig i forslaget, men vil at plasseringen holdes åpen, på linje med alle øvrige terskler hvor også fiskesakkyndige får anledning til å framholde sitt syn.

Planendringen gjør det nødvendig å revidere gjeldende reglement på flere punkter. I den forbindelse skal bemerkes at Hovedstyret peker på at det i gjeldende reglement er tatt inn bestemmelse om at «nødvendig vann til minstevannføring nedenfor Hartevatn skal fortrinnsvis tappes fra Store Førresvatn». Hovedstyret foreslår den strøket, fordi vatnet i alle tilfelle måtte tappes via Hartevatn og at det dessuten ikke er fastsatt minstevassføringer i Førsvassåni. Miljøverndepartementet har gått inn for at bestemmelsen bør opprettholdes.

Miljøverndepartementets standpunkt skyldes trolig en misforståelse om de faktiske forhold. Departementet støtter Hovedstyret, fordi pumpemagasinet i Hartevatn inneholder tilstrekkelig med vatn for de minstevassføringer som er foreslått nedenfor Hartevatn.

Olje- og energidepartementet

tilrår:

1. Otteraaens Brugseierforening tillates å foreta planendring i den tillatelse som ble gitt ved kongelig resolusjon av 15. november 1974 om ytterligere regulering og overføringer i Otravassdraget i samsvar med og på de vilkår som er nevnt i Olje- og energidepartementets foredrag av ?? mars 1979.
2. Det gjøres endring i manøvreringsreglementet i Otravassdraget i samsvar med ovennevnte foredrag.

10. L/L Sunnhordland Kraftlag.

(Reguleringskonsesjoner i Blådalsvassdraget. (Kgl. res. 20. mai 1949 og 12. august 1966.) Ytterligere fristforlengelse.)

Olje- og energidepartementets samtykke

19. mars 1979.

Det vises til søknad av 27. juni 1978.

«I medhold av lov om vassdragsreguleringer av 14. desember 1917, nr. 17, § 12, pkt. 1 og bemyndigelse gitt ved kgl. res. av 28. juni 1946 bestemmer departementet:

- 1) Den ved Industridepartementets brev av 13. mars 1977 fastsatte frist for fullføring av oppdemningen av Midtbottenvatn forlenges til 20. mai 1983.
- 2) Den ved Industridepartementets brev av 20. april 1977 fastsatte frist for fullføring av gjenstående arbeider i henhold til konsesjon av 12 august 1966 forlenges til 12. august 1983.

1 eksemplar av Norges vassdrags- og elektrisitetsvesens innstilling av 9. februar 1979 vedlegges til orientering.»

11. I/S Øvre Otra

(Tillatelse til å ekspropriere manglende fallrettigheter i Otra og i de bielver til Otra som berøres av utbyggingen av Øvre Otra — kgl. res. av 15 november 1974.)

Kongelig resolusjon av 23. mars 1979.

Ved kgl. resolusjon av 15. november 1974 er Otteraaens Brugseierforening gitt tillatelse til ytterligere reguleringer og overføringer i Otravassdraget, og I/S Øvre Otra er gitt ervervstillatelse etter ervervsloven av 14. desember 1917 til erverv av fallrettigheter.

Stortinget fattet i møte 30. oktober 1974 følgende vedtak:

«Stortinget samtykker i at det blir tillatt Otteraaens Brugseierforening å foreta ytterligere regulering og overføringer i Otravassdraget, samt at det blir tillatt I/S Øvre Otra å erverve fallrettigheter i vassdraget, alt i samsvar med Industridepartementets foredrag av 3. mai 1974 og Industrikomitéens innstilling.»

Vedtaket var i samsvar med innstilling fra Industrikomitéens flertall i Innst. S. nr. 18 for 1974—75.

Denne bygget, med mindre fravik, på departementets tilråding i St. prp. nr. 140 (1973—74).

I nevnte proposisjon s. 4 framgår det at I/S Øvre Otra også hadde søkt om ekspropriasjonstillatelse til erverv av manglende fallrettigheter. Søknaden på dette punkt ble anbefalt av hovedstyret, jfr. proposisjonen s. 68.

Ved ovennevnte kgl. res. av 15. november 1974 ble det ved en inkurie ikke gitt tillatelse, i henhold til vassdragsloven av 15. mars 1940, § 148, til å ekspropriere manglende fallrettigheter.

Departementet har i brev av 25. januar 1979 mottatt ny søknad fra I/S Øvre Otra om tillatelse etter vassdragsloven til å ekspropriere manglende fallrettigheter. Saken må anses ferdigbehandlet i ovennevnte proposisjon.

Olje- og energidepartementet

tilrår:

I/S Øvre Otra, i henhold til vassdragsloven av 15. mars 1940, § 148, gis tillatelse til å ekspropriere manglende fallrettigheter i Otra og i de bielver til Otra som berøres av utbyggingen av Øvre Otra — kgl. res. 15. november 1974.

12. Norske Skogindustrier A/S.

(Konsesjon på leie av 1. Inntil 1500 kW fra Spydeberg komm. elektrisitetsverk, 2. Inntil 500 kW fra Fredrikstad elverk, 3. Inntil 1900 kW fra Aust-Agder kraftverk.)

Kongelig resolusjon av 30. mars 1979.

A/S Norske Skogindustrier har i brev av 11. oktober og 20. november 1978 søkt om konsesjon på tilsammen 3 900 kW til drift av K. S. Borg Trelast A/S og Nidarå Trelast A/S. Søknadene har sin bakgrunn i A/S Norske Skogindustriers overtagelse av disse to bedrifter.

Tilrådingen er i samsvar med NVE's innstilling og konsesjon foreslås gitt på vanlige vilkår.

Søknadene.

Søknaden av 11. oktober 1978 lyder slik:

«Vi viser til telefonsamtale 6. d. m. mellom ekspedisjonssjef Dehli og vår direktør Fiske, og søker med dette om konsesjon for leie av den elektriske kraft som K. S. Borg Trelast A/S & Co., Spydeberg, hittil har leiet for sin trelastproduksjon. Denne produksjonen drives ved to atskilte anlegg:

Spydeberg kommune: Sagbruksdrift på eget anlegg.

Fredrikstad kommune: Høvleridrift på anlegg som eies av A/S And. H. Kiær (Hjalmar Bjørgesv. 81).

Krafttuttaket skjer ikke etter egne kraftleiekontrakter. Kraften leies på vanlig industritariff hos følgende:

Spydeberg Komm. El.verk — tariff T3, belastningen ifølge årsavregningen for 1977 var 1 383 kW.

Fredrikstad El.verk — tariff T3 a, belastning ifølge årsavregningen for 1977 var 380 kW.

Konsesjonen søkes i forbindelse med at K. S. Borg Trelast A/S & Co. vil bli overtatt av oss ved at vi kjøper alle aktiva/rettigheter og overtar all gjeld/forpliktelser. Som det vil være kjent fra pressen er dette ledd i en omorganisering av skogeiernes eierinteresser innen trelastsektoren på Østlandet. Skogeiere/skogeierforeninger eier eller har dominerende eierinteresser i tre større trelastbruk på Østlandet, deriblant K. S. Borg Trelast A/S & Co. Man har funnet det mest praktisk å organisere disse brukene under felles ledelse ved at brukene overtas av Norske Skogindustrier A.S., som også har samme eierbakgrunn. Det er forutsetningen at driften ved brukene skal fortsette som tidligere også etter overtakelsen.

Av forskjellige grunner er det meget ønskelig å få gjennomført overdragelsen før årsskiftet. Om dette er mulig avhenger av at de nødvendige konsesjoner kan ordnes før 31. desember 1978. Dette er grunnen til at vi sender denne søknaden direkte til Dem Vi håper De er enig med oss i at overdragelsen er mer av formell enn reell art og at konsesjonsspørsmålet kan avgjøres sentralt uten å gå vegen om den tidkrevende behandling hos kommunene og fylket.

Hvis De trenger ytterligere opplysninger for å behandle søknaden, står vi gjerne til tjeneste, men hvis det er spørsmål av mer teknisk art, kan disse best besvares av disponent Arne Skjærbred ved K. S. Borg Trelast A/S & Co.»

Søknaden av 20. november 1978 lyder slik:

«Vi søker med dette om konsesjon for leie av den elektriske kraft som Nidarå Trelast A/S, Åmli kommune i Aust-Agder, hittil har leiet for sin trelastproduksjon. Vår søknad omfatter også den tilleggskraft som Nidarå Trelast A/S har søkt om i forbindelse med en igangværende investering.

Krafttuttaket skjer ikke etter spesiell kraftleiekontrakt, men leies hos Aust-Agder Kraftverk, Arendal, etter vanlig industritariff (T3).